

останахме сами, ние 130 души, а турцитѣ като мравки; воеводата видѣ опасността и

— 51 —

издаде тайно нареждане за отстъпление. Спустнахме се тихо до рѣката и по нея надолу; преминахме я и тогава презъ едно поле и ливади дойдохме до мѣсто съседно за отбрана, понеже бѣше гжста гора.

Тукъ легнихме и спяхме спокойно.

Трети день отъ боя при Княжевацѣ
23 VII 1876 г.
петъкъ

Щомъ съмна и щомъ можеше да се разпознае мѣстността, орждията почнаха. Нашиятъ воевода заповѣда да заемемъ позиция по лѣвия брѣгъ и пжтя, за да не би турцитѣ да дойдатъ като потокъ и да завзематъ града. Около 7 часа почнаха и пушкитѣ. Това перо не е въ състояние да опише този жестокъ бой.

Турцитѣ бѣха божи ужасъ, защото мѣстността навсѣкжде бѣ почернѣла отъ низами и кавалеристи.

Два противникови снаряда паднаха въ града и запалиха две къщи на двата края на селото; нашитѣ не отстъпваха, турцитѣ не можеха да отнематъ ни педя мѣсто. Настъпи пълненъ мракъ, но стрелбата не преставаше, като къмъ 2 $\frac{1}{2}$ часа постепенно почна да намалява все повече и повече,

— 52 —

докато престана съвсемъ.

Воеводата ни доведе до моста при Княжевацѣ, гдето чакахме понататъшна заповѣдъ. Единъ дружиненъ командиръ дойде и каза, че г. Хорватовичъ е издалъ распореждане тази нощъ всички да отстъпимъ по долината, като отидемъ въ Буче.

Ние тръгнахме по пжтя за Нови ханъ, после свърнахме налѣво, па презъ нѣкакви кукурузи и жита, презъ нѣкакви ливади стигнахме до една голѣма воденица; брашно мелятъ 7 камѣка. Бързо се накладе огънь и се умѣсиха погачи; когато бѣха готови всички, спустнахме се по една рѣка, която прегазихме, поехме презъ нѣкакви ливади, докато излѣзохме на главния пжтъ; тукъ седнахме да си починемъ, понеже наближаваше и да се съмне.

Прибавка Къмъ този день се отнася следниятъ до-
и кументъ:
бележка